

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה ונכסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשקל

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת במדבר - חג השבועות

ד סיון תשפ"א | גיליון מס' 366

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"בשקל הקודש" (ג, מז).

ביאר מרן פוסק הדור זצוקללה"ה:

הנה רבינו חיים בן עטר זיע"א, האור החיים הקדוש כתב בחיבורו לבאר את הכלל שבידינו ש"שקל של תורה כפול היה", ואינו כמו שקל של חולין, וביאר שבאה התורה לרמוז בזה, שמא יאמר אדם העמל בתורה בליבו: "הן אני לומד תורה, אך יתכן שהקב"ה יתן לי רק חצי משכרי, ואת החצי השני יתן לאותם התומכים בי ומחזיקים אותי, ואם כן הרי אני מפסיד משכרי!".

הרי מחשבה זו היא מחשבת טעות והבל!

הקב"ה ישלם את שכר במלואו, שנאמר: "אני ה'" - נאמן לשלם שכר.

ובודאי שהקב"ה ישלם שכר מלא לאותו יהודי שעמל בתורה, וכן ישלם הקב"ה לאותם התומכים והמסייעים את שכרם המלא, ולא יצטרכו להתחלק בשכר.

וזהו שאמרו חז"ל ש"שקל הקודש היה כפול", דהיינו שבענייני תורה ומצוות הקב"ה משלם כפול, וכל אחד יקבל שכרו מושלם, שהרי לא חסרים להקב"ה אוצרות לשלם מהם את שכרם.

(משוש תבל-במדבר, עמוד י')

משלחן הראשון לציון

מי שהיה ער כל הלילה, מתי יברך ברכות השחר?

בס"ד, כ"ז אייר תשפ"א, 2-1192/פ"א

לכבוד הבחור החשוב, שוקד באהלה של תורה, כש"ת ה"ה נהוראי אסרף נ"י שלום רב,

אודות מה ששאל כשנשארים ערים כל הלילה, מתי יש לברך ברכות השחר, שדעת המקובלים הרש"ש והבא"ח משמע שיש לברך אחר חצות, ומדברי הילקו"י וכן מרן זצוק"ל בספריו חזון עובדיה סוכות ויו"ט משמע שיש לברכם אחר עמוד השחר עם ברכות התורה, מי שעושה כדעת המקובלים ומברך אחר חצות האם יענו אמן אחר ברכותיו.

הנה אע"פ שהרוצה לנהוג כדעת המקובלים לברך אחר חצות, וברכות התורה אחר עמוד השחר, יכול לנהוג כן, ועל כן מי שעושה כן עונים אמן אחר ברכותיו, ואין כאן חשש של ברכות לבטלה, מ"מ מנהגינו בחג השבועות ובהושענא רבה כשנשארים ערים כל הלילה, לברך ברכות השחר וברכות התורה יחד אחר עמוד השחר, ויש בזה קצת עדיפות שלא ישכח ויברך שנית ברכות השחר, או שישכח לברך ברכות התורה אחר עמוד השחר, שלא יהיה שינוי מכל ימות השנה, ועיין בספר עין יצחק ח"ג (עמ' שע"ז) בד"ן ברכות השחר למי שהיה נעור כל הלילה.

ומה ששאל מי שישן על מטתו בבגדיו וקם בלילה האם יברך ברכות התורה כשיקום ללמוד תורה.

ע' בספר ילקוט יוסף הלכות ברכת התורה (סי' מ"ז סעיף כ"ז) ובהערה (אות כ"ז) ששינת קבע היא שישן על מטתו, במטרה לישון, בין פשט מלבושיו קודם שישן, ובין שישן בבגדיו, אפי' ישן מעט בלילה נחשבת שינת קבע, וכמבואר בשו"ע יביע אומר ח"ח אור"ח (סי' ה') וכמה שינת עראי כדי הילוך מאה אמה, ובפחות מכאן אפי' שינת עראי לא נחשב, ושיערו חכמים שהמניח ראשו בין ברכיו אינו יכול לישן יותר, שמיד הוא נייער.

ברכת התורה, יצחק יוסף הראשון לציון הרב הראשי לישראל

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מסלול ללא הארץ ע"ה הייתי!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

הלכות חג השבועות

(מתוך חזו"ע-יום טוב)

א. אסור לחמם באור נר שעוה להדביקו בפמוט או במנורה, משום איסור "ממרח". וצריך להשגיח על זה במיוחד בליל חג שבועות, שהרבה מדלת העם באים ללימוד שעורכים בסדר "קריאי מועד", וחושבים לעשות מצוה בהדלקת נרות נשמה בביהכ"נ בעת הלימוד, ונכשלים במירוח השעוה. וצריך להעיר תשומת לבם כי יצא שכרם בהפסדם שדבר זה אסור מן הדין, אלא יתנו את הנרות בפמוטות או בשפופרת חלולה.

ב. נכון ללמוד עם הצבור "התיקון" שנדפס בספר "קריאי מועד" - תיקון ליל שבועות, שנתקן ונסדר על פי הזוהר והמקובלים. ומכל מקום מי שחשקה נפשו לעסוק בש"ס ובפוסקים אין למחות בידו כי יש לו על מה לסמוך. והעיקר להמנע משיחת חולין ודברים בטלים, ולא יאבד זמן יקר זה בשיחה בטלה. ויושב בטל כישן דמי. ועל פי הקבלה אין לקרות משנה בלילה זו.

ג. ולפני נקודת חצות הלילה יש לקרות קריאת שמע, בפרט לאלה שהתפללו ערבית מבעוד יום.

ד. אם יש תלמיד חכם בין החבורה מה טוב ומה נעים שיבאר לקהל דברי הגמרא והמדרש ותר"ג מצות, דבר דבור על אופניו, בדברי אגדה המושכים את הלב, כדי שלא יבואו להתנמנם, וזכות הרבים תלוי בו.

ה. אין לברך ברכות התורה אלא עד אחרי עלות השחר, שהוא שיעור מהלך ארבע מילין לפני הנץ החמה, דהיינו שבעים ושתיים דקות, ושיעור זה משערים בשעות זמניות, (ומה שנכתב בלוחות מסוימים שיעור אחר על זמני עמוד השחר, אינו מכוון לדעת מרן והפוסקים שאנו הולכים בעקבותיהם. ואכמ"ל).

ו. מנהגינו לברך כל ברכות השחר חוץ מברכת על נטילת ידים ואשר יצר, אלא אם כן הוצרך לנקביו שאז מברך אשר יצר, (אבל לא ברכת על נטילת ידים).

הורים שבנם או בתם ביטלו את השידוך שלא כרצונם, שיש להם להשתתף בהוצאות בשידוך אחר

[מתוך גלינות "קובץ בית יוסף"]

ב"ה, ירושלים

לכבוד ידידנו היקר הרב הגאון המפורסם כמהר"ר ישראל גרוסמן שליט"א שלום וברכה

התכבדתי ביקרת ספרו הנכבד שו"ת "הליכות ישראל", אשר כיבדני בו מר בריה דרבינא. ונהנתי מאמרותיו היקרות.

ומדי

שוטטו עיני בספרו הנכבד ראיתי מ"ש כת"ר בסי' כו, שאם החתן או הכלה חוזרים בהם מהשידוך, ואין היכולת בידי ההורים להשפיע על בנם או בתם מבטלי השידוך לחזור בהם, יש לב"ד לאסור עליהם שלא ישתתפו בהוצאות שידוך אחר ולא יתעסקו בצרכי הנישואין עד אשר הצד שהפסיד יקבל ההוצאות שלו. וחיליה דמר מהחת"ס ח"א (ס" קיד). אולם נלפע"ד אגב הדין שאין זה מוכרח להלכה. ואם האב ניסה להשפיע על בתו וסירבה לשמוע בקולו, ואח"כ מצאה שידוך אחר, בודאי שחייב לקיים "ואת בנותיכם תנו לאנשים" [ירמיה כט, ו. ועיין כתובות נב: קידושין ל:], וכבר אמרו חז"ל בתך בגרה שחרר עבדך והב לה. וכ"ש בדורות אלה שהפריצות רבה מאד ויש לחוש פן תינשא לאדם שאינו הגון. ואיך יתכן שהב"ד יאסרו על האב שלא להשתתף בהוצאות הנדוניא וכו'. ומצאתי שכבר האריך בזה בשו"ת תרשיש שהם (סי' קי) לחלוק על החת"ס. שיש לחוש בכה"ג שמה תצא לתרבות רעה. והביא שכן העלה הגאון המחבר בשו"ת אגודת איזוב היפך ד' החת"ס. ע"ש. והגר"ש מוילנא בתשו' שם (סי' קיא) כ' שאף החת"ס לא כתב כן אלא באופן שאם יעכב הנדוניא לשני תסכים לחזור לראשון, אבל אם יש חשש פן תנשא למי שאינו הגון לה או ח"ו פן תצא לתרבות רעה, אין לך הכרח גדול מזה ובודאי שיתן לשני הנדוניא. אף לדברי החת"ס סופר. ע"ש.

עובדיה יוסף

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו יצוקללה"ה

הנהגותיו

ספרי הקודש הם כלי האומנות של החכמים

מרגלא בפי קודשו של מרן זיע"א: "אין אומן בלא כלים", ובאותה נשימה היה מוסיף ואומר: "הלא ספרי הקודש הם כלי האומנות של החכמים! וחכם שעמל בתורה וספרים אין לו, אם כן איך יראה נפלאות בתורה!?"

וכן, מרן זיע"א, בימי עוניו, תמיד היה מפריש ממעט הפרוטות שהיו בכיסו בכדי לרכוש ספרים, וזאת למרות מצבו הדחוק...

אך למרות זאת, היו פעמים שהפרוטה ממש לא הייתה מצויה בכיסו, ולא היה סיפק בידו לקנות את השו"ת שראה... מה יעשה? בצר לו, היה פונה ומבקש מהמוכר שישאיל לו את הספר אך ללילה אחד! והוא כבר יחזיר אותו למחר בשלימות.

וכן, בשקיקה היה לומר מרן זיע"א את הספר המושאל שבידיו, ומשתדל להספיק ולשגן מתוכו כמה שיותר, הן כבר מחר יצטרך להחזיר אוצר זה לבעליו...

(משוש תבל).

כשתהיה בריא תטעם בתורה טעם דבש

סיפר מרן זיע"א:

פעם אחת דרשתי לציבור אודות מעלתה של התורה, ודיברתי על הפסוק: "מתוקים מדבש ונופת צופים" (תהילים יט, יא), והסברתי לציבור במשך זמן רב אודות מתיקות התורה שהיא כדבש ונופת צופים, והנה כשסיימתי את הדרשה, ניגש אלי אדם אחד שהיה עז פנים, ואמר לי: "כבוד הרב, כבודו דיבר במשך שעה שלימה על הטעם של התורה, ואני לא הרגשתי לא דבש ולא נופת צופים..."

אמרתי לו: "כנראה אתה חולה, ולכן חוש הטעם שלך נפגם, בעזרת ה' יתברך כשתהיה בריא ישוב אליך חוש הטעם, ואז תטעם את התורה ותרגיש בה טעם של דבש!"

(משוש תבל).

